

1. Det var i Londons by,
en köpman där mänd bo.
Han ägde och en dotter,
hon var däjelig, hon var god.
2. Hon älskade en matros
allt med ett fröjdfullt mod,
men fadren sade till henne:
"Du är honom ju alltför god."
3. "Du skall din fader lyda,
du är mitt enda barn!
Du vet ju ej om guldet
eller penningar som han har."
4. "Jag skall min fader lyda
så mycket som jag kan,
men aldrig jag tager
den rikaste köpman."

5. "Skall jag en köpman taga
för penningar och för guld,
vad kan det gullet hjälpa,
när som jag är av sorger full?"

6. Hennes namn var Odianna,
hennes ålder var femton år,
hennes intress' för året
var sexhundra tusen pund.

7. Odianna gick i hagen
allt under rosenträd,
där tog hon av förgiftet,
hon tog livet utav sig själv.

8. När fadren det fick veta,
att Odianna hon var död?
"Odianna, Odianna,
du har lagt mig i stor nöd."

9. "Man må sända matrosen bud
med det fortaste man kan!
Det är nog väl visst icke
någon glädelig tidning för han."

652

10. När matrosen det fick höra
att Odianna hon var död
då blev han så förvånad
att han dignar till jorden ner.

11. Men Gud gav honom krafter,
han kom till liv igen,
han följde fadren efter
allt till sin kärstas hem.

12. Han tog henne i handen,
han klappade hennes kind -
"Mång tack så skall du hava,
du aldru kärstas min!"
Ur handskr. visbok.

